

dringsforslag vil jeg ikke kalde for principielle, idet de i Virkeligheden hvile paa de Ansuelser, der ligge i Loven, at hvor extraordinære Omstændigheder kræve det, kan man gribe til Anvendelse af Straffemidler, som man under ordinære Forhold ikke anser det for human og forvarligt at bruge. Jeg haaber derfor, at den høitærede Minister i den Tilslutning, han har vundet i dette Thing, vilde have tilstrækkelig Støtte lige overfor det andet Thing, saa at han der kan føre Lovforslaget igjennem, og jeg kan kun slutte mig til den Udtalelse, der saaldt fra Udvalgets ærede Formand (Bjosten) at skulde det være nødvendigt, er i alt Fald Flextallet af Udvalgets Medlemmer villigt til at vise Resignation endogsaa i høiere Grad, end vi jo alt have viist det paa flere Punkter.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det er kun en eneste af de Paragrafer, den ærede Ordfører har omtalt, som jeg skal besvare med et Par Ord, nemlig § 161. I denne Paragraf er der ved 2den Behandling foretaget 2 Forandringer. Der er foran „Forbud“ indfødt Ordet „særligt“, saa at der er kommet til at staa „uagtet et af deres Foresatte udstedt særligt Forbud — og dernæst er der tilføjet: „deltage i en politisk Forening af civile Medborgere eller i en politisk Forsamling af disse, til hvilken Indvarslingen ikke har fundet Sted gjennem en dertil kompetent, offentlig Myndighed.“ Med Hensyn til Tilspøiningen af Ordet „særligt“ er der allerede tidligere gjort opmærksom paa, hvilke praktiske Banfeligheder denne Tilspøining kan medføre, og jeg skal ikke opholde mig længere derved; men med Hensyn til den anden Tilspøining maa jeg tillade mig at henstille til det høie Thing, om det efter den Motivering, som den ærede Ordfører fremkom med saavel ved 2den Behandling som i Dag, ikke finder, at der er fuld Anledning for Ministeren til at modsætte sig Tilspøiningen, og om der ikke er en stærk Opfordring til der at følge Ministeren i Stedet for den ærede Ordfører.

Thomsen: Som man vil se, er jeg kun Medforslagsstiller af et eneste af de mange Ændringsforslag, der i Dag er til Forhandling. Aarsagen til, at jeg er med til at stille dette ene Forslag, er, at Forslaget skulde have været fremsat allerede ved 2den Behandling, men at det ved en Feiltagelse forsvandt den Gang, og derfor først nu ved 3die Behandling er kommet op. Aarsagen til, at jeg ikke har sluttet mig sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer om de andre Ændringsforslag, er, at jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet anse det for rigtigt at stille Ændringsforslag om forskellige mindre Enkeltheder, naar jeg ikke tillige stillede Forslag angaaende de Punkter, som for mig ere de principale; men jeg har

selvsølgelig ikke villet gjenoptage de Forslag, som det ærede Thing veed, at jeg lægger Hovedvægten paa, idet jeg vilde anse det for at være fuldstændigt at spille Thingets Lid. Det er altsaa af Hensyn til min Stilling overfor Loven, betragtet som Helhed, at jeg ikke har villet deltage i at stille Ændringsforslag; men det er en Selsølgelse, at dette ikke forhindrer, at jeg isøvrigt, naar vi komme til Afstemning, vil stille mig saa vel lige overfor de Forslag, der ere fremsatte af den høitærede Minister, som lige overfor de Forslag, der ere fremsatte af Udvalgets øvrige Medlemmer, saaledes, som jeg efter Omstændighederne skønner det rigtigst med Hensyn til hvert enkelt af dem. Jeg vil kunne stemme for saa godt som alle den høitærede Ministers Forslag, og ligeledes for alle de Forslag, der ere stillede af Udvalgets øvrige Medlemmer, med Undtagelse af et enkelt, nemlig det under Nr. 20, og det ikke, fordi jeg har Noget imod selve Forslaget, men fordi jeg har Noget imod den Motivering, hvormed det er baaret frem her i Salen af den ærede Ordfører. Jeg vil isøvrigt heller ikke kunne stemme for Minoritetsforslagene Nr. 122 og 169, men derimod vil jeg stemme for Forslagene under Nr. 130 og Nr. 132.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved alle disse Ændringsforslag, om hvilke jeg ikke er i Stand til at kunne sige noget Nytt, og jeg tror ogsaa af den Grund at kunne lade være at opholde mig derved, som min Betragtning af Loven som Helhed gjør, at de have mindre Interesse for mig. Jeg anerkender de Goder, der ere ved Lovforslaget, saaledes som det er indbragt af den høitærede Minister, og ogsaa saaledes som det nu sandsynligvis vil blive vedtaget, men jeg anser Manglerne derved baade i den Skikkelse, hvori det blev indbragt, og i den Skikkelse, hvori det nu formodentlig vil blive vedtaget, for at være større, saaledes at jeg for min Person ser mig nødsaget til at stemme imod Lovforslaget som Helhed. Jeg vil stemme imod det af den Grund, at jeg overhoved anser det for mindre rigtigt i et Dieblit, hvori vi have Hærrrevisionen hengende over Hovedet, at vedtage en Straffelov for en Krigsmagt, hvis Organisation vi aldeles ikke kjende; men jeg vil navnlig stemme imod det af den Grund, at jeg ikke betragter Lovforslaget hverken i den Skikkelse, hvori det blev indbragt, eller i den Skikkelse, hvori det sandsynligvis vil blive vedtaget, for tilstrækkelig betryggende for Individernes og for Hærens Lære. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder desangaaende; jeg tror, jeg har ved tidligere Leiligheder tilstrækkelig udtalt mine Ansuelser derom. Jeg anser det saa vel lige overfor den høitærede Minister som lige overfor Thinget overskødigt at tilføje Videre; thi jeg tror ikke, vi ere i Stand til ved Forhandlingerne i Dag at oplyse hinanden mere